

det indtræder først i 1896 — om den skal indløse 3,700,000 Rbd. eller 2,500,000 Rbd. Det er disse Betragtninger, som gjøre sig gjældende hos mig, og hvorfor jeg troer, at vi ikke saa ubetinget bør tillade det sjællandske Jernbaneselskab at faae denne Forlængelse af Tidsfristen. Der bør efter min Mening stilles Selskabet den Betingelse, at det skal anlægge sin Bane paa en anden Maade, end der er forudsat i Loven af 1869, nemlig som en let bredsporet Bane og følgelig til en langt billigere Priis. — Der var maaskee ogsaa en anden Betingelse, der kunde knyttes dertil. Der er i Loven af 1869 givet en Rentegaranti af 4 pCt., men vel at mærke af den nominelle Capital. Denne nominelle Capital af indtil 3,700,000 Rbd. repræsenterer en virkelig Capital af kun lidt over 3 Millioner, eftersom den sjællandske Jernbanes Prioritetsobligationer nu staae i en Cours af 83 à 84 Rbd., og deraf maa endnu drages et Beløb til Provision for Udlaanet. Under saadanne Coursforhold vilde jeg ansee det for baade heldigere for Staten og tillige for gunstigere for selve det sjællandske Jernbaneselskab, om Staten hød Selskabet 5 pCt. i Rentegaranti af den virkelige Capital, end 4 pCt. af den nominelle Capital. Forfjælleren i Rentegarantien herved er enten slet ingen eller aldeles forsvindende; enten man betaler 4 pCt. af 100 Rbd. eller 5 pCt. af 80 Rbd., kommer ud paa Det, og disse Beløb ville med en forsvindende Forfjæl nærme sig til disse to Summer. For Staten er det imidlertid ingenlunde uvigtigt, at dens Garanti er indskrænket til den virkelige Capital, thi derved faaer Staten i Indløsningsieblikket den Fordeel, at den har en mindre Sum at indløse. Staten skal, naar den indløser Banerne, overtage dem med de Forpligtelser, der hvile paa dem, og det er derfor ingenlunde ligegyldigt for Staten, om den overtager denne Bane til en Værdi af 3,700,000 Rbd. eller til en Værdi af 3 Millioner. Det sjællandske Jernbaneselskab vil ogsaa have Fordeel deraf. Det er nemlig indlysende, at det sjællandske Jernbaneselskab, der, som ethvert Selskab af denne Art, henlægger til sin Reservecapital fortrinnsviis af

fine egne Prioritetsobligationer, vil have Fordeel af dette Sammenspil med 4 og 5 pCt. Prioritetsobligationer, som derved fremkommer under de nuværende Forhold, da Coursen er lav og Rentefoden høj. Da de 4 pCt.s Prioritetsobligationer staae i 83 og 84, saa vil det sjællandske Jernbaneselskab have Fordeel af at købe disse Obligationer til sin Reservecapital, og, naar Coursforholdene forandre sig — vi have jo et langt Tidsrum indtil 1896, det er et Tidsrum af 26 Aar — saa vil det sjællandske Jernbaneselskab have Fordeel af dels at anlægge den Deel, som det skal henlægge til Reservecapitalen, i 5 pCt.s Prioritetsobligationer, dels at omsætte sine 4 pCt.s Obligationer til 5 pCt.s. Forholdet vil nemlig være det, at de 4 pCt.s Obligationer ville stige i et stærkere Forhold end de 5 pCt.s; de 5 pCt.s Obligationer ville altid være truede af den Fare, at de kunne blive indløste, eller at der kan finde en Rentenedsættelse Sted, og dette vil staae langt lettere i Jernbaneselskabets Hænder, naar det har anlagt en Deel af sin Reservecapital dertil. De 5 pCt.s Obligationer, som vel at mærke ere opsigelige, ville aldrig kunne stige ret høit, ikke høiere end 1, 2 à 3 Point over pari, hvorimod de 4 pCt.s kunne naae lige op til pari, naar Forholdene blive gunstige. Dette Forhold for det sjællandske Jernbaneselskab vil ikke være uden Værdi, og Staten vil ikke alene kunne købe Banen uden noget Offer fra sin Side, men ogsaa med den Fordeel, jeg betegnede, nemlig at den i Indløsningsieblikket faaer en mindre Capital at indløse eller en mindre Gjæld at overtage, hvad der kommer ud paa det Samme. Det er disse Omstændigheder, som jeg troer burde tages under Overveelse i det Dieblis, der er Tale om at give denne Forlængelse af Tidsfristen; thi her er, vel at mærke, ikke Tale om at opfylde nogen Forpligtelse ligeoverfor det sjællandske Jernbaneselskab. Naar det sjællandske Jernbaneselskab ikke til 1ste Januar 1872 kan anlægge Jernbanen til Holbæk — og det kan det ikke længere, dertil er Tiden nu for kort — saa har Staten ikke ifølge Loven af 1869 nogen Forpligtelse i saa Henseende ligeoverfor dette Selskab. Staten har